

تولید کنندگان کاغذ و کارتن در گفت وگو با طوس مطرح کردند

دولت و شهرداری مقصران گرانی کاغذ

مدیرعامل یک کارخانه تولیدی کاغذ با ابراز تأسف از اینکه مشکلات حوزه کاغذ بارها مطرح شده و بی جواب مانده، می گوید: سازمان ها در حوزه کاغذ به دنبال واسطه گری و تجارت هستند و به جای اینکه محصولشان را که همان ضایعات کاغذ و کارتن است، به تولیدکننده بدهند، به واسطه گر و دلال می فروشند تا سود بیشتری داشته باشند و واسطه گر هم با قیمت بالاتر در اختیار تولیدکننده شناسنامه دار قرار می دهد. مهدی تیموری با بیان اینکه تولیدکنندگان کاغذ بسته به میزان مصرف، ضایعات مورد نیاز خود را از طریق واردات، داخل استان و خارج استان تهیه می کنند، می افزاید: در شرایطی که ما به عنوان تولیدکننده به ضایعات کاغذ و کارتن استان نیاز داریم، متأسفانه این ضایعات از استان خارج می شود؛ اما می توانند ساز و کاری بچینندو جلوعروج آن را بگیرند.

وی با اشاره به نوع فعالیت سازماند پسماند شهرداری در این حوزه ادامه می دهد: سازمان پسماند باید در مزایده خود، تولیدکننده شناسنامه دار را شرکت بدهد نه هر دلال و واسطه گری را، متأسفانه بعضی روزها کار ما تولیدکنندگان به دلیل همین تأمین ضایعات، چند ساعتی تعطیل می شود در حالی که ماده اولیه مورد نیاز ما در استان موجود است.

این تولیدکننده با بیان اینکه فروشگاههای زنجیره ای، اداره های دولتی، سازمان پسماند شهرداری و هر جایی که تولید ضایعات کاغذ دارد، محصول خود را به کسی می فروشند که بیشتر پول بدهد، می گوید: در حال حاضر ما باید ماده اولیه را کیلویی ۲۲ هزار تومان خریداری کنیم و به همان نسبت از سال گذشته قیمت کارتنی که برای تمام محصولات تولیدی مصرف می شود، افزایش می یابد و مصرف کننده نهایی که مردم هستند، باید پول این افزایش قیمت را بدهد.

به نظر می رسد حل مشکل گرانی کاغذ باطله در صنعت کاغذ و کارتن، نیاز به یک رویکرد جامع و هم افزایی میان دستگاه های دولتی و تولیدکنندگان دارد. اگر اداره های دولتی به جای فروش ضایعات خود به دلالان، با تولید کنندگان شناسنامه دار همکاری کنند می توانند به کاهش قیمت تمام شده محصولات کمک کرده و در نهایت منافع جامعه را تأمین کنند. این همکاری چند جانبه بین المللی را، متأسفانه در حال حاضر ما باید تولیدکنندگان شناسنامه دار به تنها به نفع تولید کنندگان خواهد بود؛ بلکه می تواند به کاهش قیمت برای مصرف کنندگان نهایی منجر بشود. از این رو ضروری است تمامی ذی نفعان در این حوزه به یک توافق منطقی دست یابند تا از این طریق، شرایط تولید جعبه و وضعیت واحدهای تولیدی استان به سمت پایداری و رونق حرکت کند.

تولید کاغذ باطله در استان

باید اسناد خود را در پایان مدت ارزش که ۱۰ سال تعریف شده، به تهران بفرستند تا در سازمان اسناد ملی نگهداری و از سوءاستفاده احتمالی جلوگیری شود. در حال حاضر بعضی از دستگاه های استانی ماهنوز با تمسک به این قانون، اسناد خود را اماحکرده و البته بسیاری از دستگاه ها همچون دستگاه های نظارتی و بانک ها نیز در استان امحا می کنند. منطقی در این موضوع نیست که ما هزینه کنیم، اسناد امحای ما به تهران برود و آنجا به فروش برسد در حالی که کارخانه های استانی ما به آن نیاز دارند و می توانند اسناد امحای خود را به آن ها تحویل دهند.

رئیس انجمن کارتن و کاغذ خراسان رضوی با بیان اینکه در گذشته کسی ارزش کاغذ باطله را نمی دانست، می گوید: امروز این کالا ارزش خاصی پیدا کرده؛ اما نباید مبنایی برای مسابقه درآمذایی در دستگاه های دولتی و سازمان ها شود؛ چون نتیجه آن، گرانی ناخواسته صنایع بسته بندی کاغذی است و به گرانی محصولات که به دست مردم می رسد، دامن می زند.

باقی با بیان اینکه فروش کاغذ باطله اداره های دولتی رامی توان در قالب یک نگاه مثبت در استان مدیریت کرد، ادامه می دهد: پیشنهاد ما این است دستگاه های دولتی با انجمن ما هر جای دیگری همکاری کنند و در قالب یک رفتار منطقی با وضعیت برد برد کالای خود را به کارخانه های تولیدی کاغذ و کارتن بفروشند و فروش با بالاترین قیمت را کنار بگذارند. متأسفانه رفتار کنونی، قیمت تمام شده تولید را افزایش داده و در نهایت موجب ضرر یک جامعه می شود.

حاکمیتی، کالایی را که امروز متقاضی زیادی دارد، به شکل مزایده عرضه می کند پس یک عامل گرانی برای آخال، خود دولت و شهرداری است. در حالی که شهرداری ها به عنوان مجری مدیریت پسماند باید به دنبال مدیریت پسماند از تولید کاغذ باطله یعنی جمع آوری تا مصرف باشند نه به دنبال درآمدزایی. متأسفانه الان پسماند، کاغذ باطله را به عنوان یک کالای درآمذا می داند که از آن کسب درآمد کند در صورتی که طبق قانون، کسی که کاغذ باطله تولید می کند، باید بهای آن را هم بپردازد.

باقری با بیان اینکه خراسان رضوی در حوزه باز یافت پیشرو است، می افزاید: با این حال بخشی از مأموریت این سازمان باقی مانده و انجام نمی شود که همان فرهنگ سازی در تفکیک است. استاندارد های ما در تفکیک دست کم باید در سطح کشوری مانند ترکیه باشد. همچنین این سازمان باید شبکه جمع آوری و توزیع کاغذ باطله را به جای مزایده و واگذاری به دلال، در اختیار واحدهای تولیدی استان قرار بدهد نه اینکه سازمان پسماند انحصار مدیریت جمع آوری کاغذ باطله را در اختیار خود داشته باشد؛ ولی فروش آن را به مزایده بگذارد. در حالی که مصرف کننده این کالا، تعدادی واحد تولیدی مستقر در استان است و باید حق این واحدهای تولیدی باشد و اگر مزایده هم برگزار می شود، به صورت محدود صورت بگیرد و دلالان حق شرکت در این مزایده ها را نداشته باشند.

وی با اشاره به سهم دستگاه های دولتی در این زمینه می گوید: طبق قوانین سازمان اسناد ملی در سال ۱۳۴۸، اداره های دولتی

عفت رضوی | در سال های اخیر، صنعت کاغذ و کارتن با چالش های فراوانی در زمینه قیمت روبه رو شده که تأثیرات آن نه تنها بر تولید کنندگان؛ بلکه بر مصرف کنندگان و جامعه به طور کلی محسوس است. یکی از این چالش ها، مدیریت ضایعات کاغذ و کارتن در اداره های دولتی و سازمان هاست که واحدهای تولیدی این حوزه خواستار قطع دست دلالان و خارج نشدن ضایعات تولیدی کاغذ و کارتن از استان شدند که در ادامه می خوانید.

رئیس انجمن کارتن و کاغذ خراسان رضوی با اشاره به افزایش قیمت بی رویه مواد اولیه بسته بندی کاغذی در گفت وگو با خبرنگار ما می گوید: انجمن ما متشکل از تولید کنندگان کاغذ، ورق و مقواست که زنجیره تولید را از کاغذ باطله یا همان آخال تا تولید کاغذ و سپس مقوا و کارتن، تکمیل می کنند. در واقع برخی از اعضای ما تولید کننده ماده اولیه برقیه اعضا هستند و هنگامی که کاغذ ساز قیمت هایش را افزایش دهد، به دنبال آن، قیمت اولیه ورق ساز و کارتن ساز هم افزایش می یابد. جواد باقری با بیان اینکه افزایش قیمت آخال دلایل زیادی دارد، می افزاید: کمبود مواد اولیه، نقدینگی قطع برق بیش از حد و بدون برنامه و ناترازی گاز از جمله عوامل مشترک میان همه صنایع است؛ اما موضوعات دیگری نیز در حوزه کاغذ وجود دارد و الان در شرایطی که صنایع با ۵۰ درصد ظرفیت کار می کنند، قیمت آخال از سال گذشته تاکنون از کیلویی ۱۰ هزار تومان به ۲۲ هزار تومان در سطح استان و کشور رسیده است. از طرفی تا حدود ۱۲ سال پیش، تولید کاغذ باطله به مراتب از مصرف آن بیشتر بود تا زمانی که شرکت های بزرگ کاغذ سازی در استان راه اندازی شدند و الان ما هزار تن در روز مصرف داریم و ۶۵۰ تن کاغذ باطله از سطح شهر جمع آوری می کنیم.

وی با اشاره به اینکه یکی از دلایل افزایش قیمت کاغذ باطله، بالا رفتن تولید در ایران است، بیان می کند: تا پنج سال پیش ما وارد کننده عمده کاغذ از خارج کشور بودیم و الان صادر کننده آن هستیم و به این معنی است که مصرف کاغذ باطله در کشور به شکل قابل توجه و چشمگیری افزایش یافته و فعلاً با واردات از عراق، برای جبران این مسئله تلاش می کنیم که آن هم فقط برای شرکت های بزرگ قابل توجیه است.

رئیس انجمن کارتن و کاغذ خراسان رضوی ادامه می دهد: یکی دیگر از عوامل مؤثر در این گرانی، سازمان مدیریت پسماند است که بر اساس قوانین مصوب وظایفی دارد؛ ولی به گمان من همه وظایفی خود را کنار گذاشته و به یک بنگاه پول ساز از فروش کاغذ باطله تبدیل شده است. با اعمال اختیارات

برای ارتقای جایگاه ورزش کشتی در شیروان بر نامه های کوتاه مدت و بلند مدت داریم

لحاظ زیرساختی به مانند حال حاضر نبوده است، هم اکنون شهر شیروان دارای خانه کشتی با چهار تشک، وسایل بدن سازی، سالن های کشتی در شهر خاللق، روستای حسین آباد، سالن قدیم تربیت بدنی، سالن شهید کشتی و... از جمله امکانات این شهرستان است.

مهم ترین عامل عقب ماندگی کشتی شیروان اقتصاد است
سرپرست سابق اداره ورزش و جوانان به خبرنگار ما گفت: شهرستان شیروان ۶ سالن کشتی فعال دارد که آن ها خانه کشتی برادران زهرایی، سالن ۱۷ شهریور، سالن شهید بهشتی ویژه مربیان، سالن خصوصی شهدا سالن شهر خاللق و سالن شهر قوشخانه هستند.

مصطفی مختاری با بیان اینکه در این سالن ها هشت مربی فعالیت می کنند، ادامه داد: رئیس هیئت های ورزشی با پیشنهاد مستقیم رئیس اداره ورزش و جوانان به هیئت متناظر در استان معرفی می شود، اما این مسئله از گذشته در هیئت کشتی متفاوت است و اعضاء رئیس را از بین خود انتخاب می کنند. وی با اشاره به اینکه حدود ۵۰۰ کشتی گیر در شهرستان شیروان وجود دارد، اظهار داشت: متأسفانه وضعیت کشتی در سطح استان خوب نیست، چون رئیس هیئت کشتی استان مشخص نشده است، بنابراین در شهرستان شیروان از نظر کارکرد مربی و تعدد ورزشکار به حالت نرمال نزدیک هستیم؛ ولی از نظر قهرمان سازی و کیفیت هنوز جای کار دارد.

مختاری به جنبه های مختلف اینکه چرا در رده بزرگسالان در شیروان تیم کشتی وجود ندارد، پرداخت و گفت: نونهالان و نوجوانان ما که به رده بزرگسالی می رسند، گاهی به دلایل جسمی، روحی، مالی امکان حضور در مسابقات کشوری را ندارند؛ اما کاری که ما باید انجام دهیم سخت افزاری است؛ یعنی مسابقات استانی و خارج استانی جهت آمادسازی بگذاریم. سرپرست سابق اداره ورزش و جوانان شهرستان شیروان با اشاره به دریافت کارت و دفترچه مربیگری توسط مربیان کشتی در شیروان، اظهار داشت: قطعاً این کار کیفیت آموزش ها و تمرین ها را بالا خواهد برد. مختاری مهم ترین عامل عقب ماندگی کشتی را اقتصاد دانست و تصریح کرد: در گذشته تیم های بزرگی همچون الویبال قند شیروان، فوتبال پیروزی شهرداری، کشتی لیاف و اسفنج و... وجود داشتند که هر کدام بهره مند از یک صنعت بودند. وی ادامه داد: ورزش و ورزشکاری که اسپانسر نداشته باشد، کشتی گیری که صبح کار می کند و شب تمرین، هزینه خرید لباس، کفش و هزینه های اردو را ندارد، مربی ای که به جای

علی خالقی زاده رئیس اداره ورزش و جوانان شهرستان شیروان در گفتگو با خبرنگار روزنامه قدس مطرح کرد:
برای ارتقای جایگاه ورزش کشتی در این شهرستان بر نامه های کوتاه مدت و بلند مدتی خواهیم داشت.

شیروان در گذشته یکی از شهرستان های پهلوان پرور خراسان شمالی محسوب می شد؛ اما حالا با اینکه چند پهلوان برای شهر افتخاراتی را در میادین آسیایی و جهانی کسب کرده اند، اما عملکرد یک شهرستان را با تک ستاره هانمی توان سنجید.

کشتی پهلوانی و چوخه از دیرباز در خراسان با مردم عجین بوده است، اما سال هاست که در شهرستان شیروان از توابع خراسان شمالی، ورزش پهلوانی کشتی آن صلابت و جنگندگی گذشته را ندارد؛ چون عملکرد کشتی یک شهرستان را از وجود یک تیم یا تیم های قوی در آن می توان سنجید. در سال های اخیر هر چند بوده اند پهلوانانی نظیر علی خالقی زاده، محمد مکتبدار، داربوش حضرتقلی زاده که برای شهر افتخاراتی را در میادین جهانی و آسیایی کسب کرده اند، اما عملکرد یک شهرستان را با تک ستاره هان نمی توان سنجید.

طی دهه ۷۰ و اوایل دهه ۸۰ شهرستان شیروان عنوان دار مسابقات کشتی در خراسان بزرگ بود. تیم لیاف و اسفنج شیروان در آن زمان همیشه جزء تیم های اول تا سوم در خراسان بزرگ بود و شاید بتوان گفت که آن زمان مازندران به نسبت الان در کشتی قوی نبود و سرآمد کشتی در خراسان خلاصه می شد.

با تقسیم خراسان بزرگ و کوچک تر شدن استان هایی نظیر خراسان شمالی رفته رفته حریف های عنوان دار و قوی از چرخه میادین کشتی در این استان خارج شده و حریف ها محدود به سه شهرستان بجنورد، شیروان و افسر این شد که کیفیت و تعداد رقبا را کم کرد.

تمام این ها در حالی است که هیچ زمان شهرستان شیروان از

رپرتاژ آگهی

به فکر کار آمدی هم باشید.

کشتی شیروان رو به رشد است

عضو تیم ملی کشتی جمهوری اسلامی ایران که از ۱۰ سالگی کشتی را آغاز کرده است، گفت: در دوره های مختلف تیم ملی کشتی گرفته ام. مقام اول مسابقات چند جانبه بین المللی روز جهانی کودک، مقام اول جوانان کشور، مقام اول مسابقات چند جانبه بین المللی ارمنستان، مقام سوم مسابقات جایزه بزرگ فرانسه و... را در کارنامه دارم.

محمد مکتبدار افزود: استعداد های کشتی در همه جا وجود دارد، اما این استعداد ها از دل مسابقه ها بیرون می آید. کشتی گیر با خوردن رنج و گوشت قهرمان نمی شود، بلکه با تمرین و مسابقات است که به این عناوین دست می یابد.

بنده روزانه ۶ ساعت تمرین می کردم.

عضو سابق تیم ملی کشتی ایران ادامه داد: کشتی عشق است هر کس در این ورزش مسئولیت می گیرد باید بدود؛ اما در اصل قضیه معتقدم باید از جوانان در مسئولیت ها استفاده شود. مکتبدار با اشاره به این که کشتی شیروان روبه رشد است، تأکید کرد: خیلی از کشتی گیران ما در سطح و اندازه کشوری کشتی می گیرند فقط باید به آن ها رسیدگی شود. کار باید اصولی از پایه شکل بگیرد، فکر کنم در چند سال آینده وضعیت بهتر شود. وی گفت: وضعیت اقتصادی و بحث مالی خیلی در عملکرد کشتی گیران تأثیر دارد، وقتی درآمد مالی نباشد انگیزه های هم نیست. کشتی گیران ما بعضا درآمد کافی برای یک زندگی متوسط به بالا را ندارند، چطور می توان انتظار داشت به فکر خوراک و تغذیه حرفه ای باشند.

مکتبدار ادامه داد: کشتی گیران روس و آمریکا تا ۲۵ سالگی در میادین حضور دارند و مقام هم می آورند؛ چون دغدغه مالی ندارند ولی اینجا بنده با تمام تعلقات به ورزش باید آن را کنار نگ کشم و برای معیشت زندگی و معازره وقت بیشتری بگذارم.

برنامه ریزی برای ارتقای جایگاه کشتی در شیروان

قهرمان سابق کشتی که حالا خودش رئیس اداره ورزش و جوانان شده، گفت: برای ارتقای جایگاه ورزش کشتی برنامه های کوتاه مدت و بلند مدتی خواهیم داشت.

علی خالقی زاده خاطر نشان کرد: حمایت های مادی، معنوی، پشتیبانی و تشکیل هیئت رئیس هیئت های ورزشی که بسیار مهم و شامل افراد سرشناس است، در دستور کار قرار خواهیم داد و همچنین برگزاری مسابقات دوستانه به صورت فصلی بایستی طرح ریزی شود.

وی در پایان به پیگیری و برگزاری رده های بازآموزی برای مربیان، داوران و... تأکید کرد. نتیجه گیری: ورزش کشتی که سابقه دیرینه در شیروان دارد این روزها به گفته پیش کسوتان این عرصه حال روز خوبی ندارد؛ اما ورزشکاران این رشته اعتقاد دارند که با توجه به وجود استعدادهای فراوان در این رشته ورزشی در این شهرستان، آینده درخشانی می تواند در انتظار این رشته باشد؛ اما لازم آن عزم جدی مسئولان برای حمایت مالی است.

تهیه و تنظیم گزارش: احسان حقین

جمعیت، توانمندی ها و... بهتر از سابق است؛ اما دولتمردان هر زمان به کشتی توجه کرده اند وضعیت آن بهتر شده و هر زمان توجهی نکرده اند وضعیت آن بدتر شده است و در نهایت بنده معتقدم وضعیت کشتی شیروان نه پیشرفت کرده است نه پسرفت.

پول، لازمه تقویت کشتی شیروان

یک مربی کشتی هم که سال ها در این ورزش عمر خود را سپری کرده اظهار داشت: سال ۵۶ در سن ۱۶ سالگی ورزش کشتی را شروع کردم، دو مقام دومی جام کارگران کشور دارم و از سال ۶۷ مربیگری را شروع کردم. علی اکبر کریم زاده ادامه داد: من هم عضو تیم لیاف و اسفنج شیروان بودم. این زمان به ورزش بها داده می شد. این تیم سال های متعددی قهرمان خراسان بزرگ بود و تمام هزینه های کشتی گیران، مسابقات و... را کار خاله پرداخت می کرد و حتی به صورت حق مأموریتی به مسابقات اعزام می شدیم؛ ولی الان قهرمان جهانی کشتی می بینید که بیکار است.

وی در خصوص تفاوت مربی های قدیمی و مربی های امروزی افزود: مربی های زمان ما و قبل از ما بیشتر سطح کلاس یا اسود بالایی نداشتند، مربی بوده که در سطح کشوری کار می کرده؛ ولی کلام انتقال فنون را نداشت. با همین حال چون با جان و دل کار می کردند، کشتی گیران بزرگی را تربیت کردند؛ اما مربی های الان بیشتر دنبال کسب در آمد و دغدغه های مالی هستند.

کریم زاده مهم ترین عامل بازگشت دوباره دوران اوج کشتی را پول و اعتبار دانست و تصریح کرد: وقتی شما اعتبار و بودجه کافی داشته باشی می توانی کشتی گیران را در طول سال به مسابقات مختلف ببری و آن ها را با سطح کشتی سایر استان ها مخصوصا استان های کشتی خیز آشنا کنی؛ اما وقتی اینجا بنده مربی هنوز لنگ میهار کردن مبنی بوس هستم.

این مربی کشتی اهل شیروان خاطر نشان کرد: پس از بودجه، نیاز به ساخت سالن های بیشتری در شهر هستیم؛ سال هاست که مسابقات کشتی را در سالن شهید پوررضا برگزار می کنیم. سالن شهید حسن رفیق یکی از سالن هایی که در هسته مرکزی شهر بود؛ از کشتی گرفته شد و تبدیل به سالن ورزش های توپی شد. بیش از ۵۰ سالن در شهرستان داریم که اکثر آن ها سالن های توپی هستند.

کریم زاده عملکرد هیئت کشتی سابق را بهتر از فعلی دانست و تأکید کرد: ۲۰ شهریور مسابقات جام برادران زهرایی در رده نوجوانان، جوانان و بزرگسالان در شیروان برگزار خواهد شد. وی در توضیحی به مربی های امروزی گفت: اختلافات و کش مکش ها را کنار بگذارید، زیاد به دنبال پول نباشید و در کنار پول

کُج کردن به دنبال مبنی بوس اردوست؛ چگونه می توان به نتیجه مطلوب رسید. مختاری خاطر نشان کرد: اگر اسپانسر داشته باشیم هم اکنون می توانیم تیم بزرگسالان را تشکیل دهیم و در دوران کشتی، شیروان فقط یکبار در سال های ۸۴-۸۳ با بزرگسالان به لیگ کشوری راه یافته است.

کشتی شیروان قربانی حاشیه ها و بی تدبیری

رئیس اسبق هیئت کشتی شهرستان به خبرنگار ما گفت: اولین بار در سال ۱۳۵۶ به عنوان سرپرست تیم کشتی اعزامی شهرستان به در کز سال ۱۳۸۳ به مدت ۷ سال رئیس هیئت کشتی شدم. علی اکبر بهجتی افزود: در خطه خراسان شمالی از دیرباز ورزش کشتی گزینه اصلی مردم بوده است، همان طور که در گنبد ورزش اسب سواری، در سیستان و بلوچستان شتر سواری و... در شیروان هم فکر و ذهن مردم با کشتی عجین است.

وی با اشاره به اینکه الان کشتی در شیروان رشته غریبی است، گفت: رشته های رزمی مثل ووشو، کونگفو، بوکس و... کشتی را در دهه های عقب تر قرار داده اند.

بهجتی تصریح کرد: کشتی شیروان قربانی حاشیه ها و بی تدبیری کسلی است که در کشتی دخالت می کنند. هر کسی که مسئولیت قبول می کند باید وقت بگذارد؛ ولی متأسفانه وقت هم نمی گذارند.

وی ضمن گلایه از نبود سالن برگزاری مسابقات در شهرستان، به مقایسه دو تیپ رئیس هیئت کشتی پرداخت و خاطر نشان کرد: پیشکسوت و جوان فرقی ندارد، هر کس که رئیس هیئت کشتی می شود باید کارآمد باشد؛ انسان کارآمد می تواند وضعیت کشتی را تغییر دهد.

رئیس اسبق هیئت کشتی شیروان اظهار کرد: بزرگ ترین طلمه به کشتی در زمان کرونا بود، تعطیلی سالن ها و دوری کشتی گیران از تمرین باعث عقب ماندگی شد. در این مسیر برخی از مسئولین هم از خدا خواسته تن به این موضوع دادند. بهجتی یادآور شد: به عقیده من کشتی الان به خاطر کثرت